

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Katowicach X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Torbus
Protokolant:	Małgorzata Sujka

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2014 roku w Katowicach

sprawy G. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o wypłatę niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania G. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 5 sierpnia 2014 roku znak (...) - (...) - 6/20

Oddała odwołanie.

SSO Beata Torbus

/Przewodniczący /

Sygn.akt XU 2038)14

UZASADNIENIE

G. S. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z dnia 5 sierpnia 2014r. odmawiającej jej wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłej L. S. za miesiąc lipiec 2014 roku, wskazując, że po śmierci L. S. musiała ponieść wszystkie zobowiązania z własnych środków (k. 2,12).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wnosił o jego oddalenie, podając, że odwołująca nie należy do kręgu osób uprawnionych do wypłaty niezrealizowanego świadczenia, wymienionych w art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 5).

Sąd ustalił, co następuje :

L. S. ur. (...) była uprawniona do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 4 października 1984r. mężu W. S. od dnia śmierci męża. Renta ta wynosiła od 1 marca 2011r. 1377,15zł brutto. Przysługiwał do niej dodatek pielęgnacyjny w kwocie 186,71zł.

Świadczenie rentowe netto L. S. wynosiło ostatnio 1472zł.

L. S. zameldowana była pod adresem K., ul. (...). Zamieszkiwała sama w mieszkaniu komunalnym. Czynnosc za mieszkanie wynosił ostatnio 450,32zł, opłaty za energię 61,40zł co drugi miesiąc.

Jedyny syn L. J. S. zmarł 2 kwietnia 2008r.

L. S. zmarła dnia 5 lipca 2014r.

Do dnia śmierci L. S. przebywała w szpitalu, a wcześniej w Ośrodku (...) w K. przez okres 3 miesięcy. Opłata za pobyt w tym ośrodku wynosiła ok. 1170zł miesięcznie.

Po śmierci L. S. odwołująca 6 lipca 2014r. uiściła czynsz za mieszkanie za miesiąc lipiec w kwocie 450,32zł oraz opłatę za energię 61,40zł, a ponadto 12 lipca 2014r. 460zł za utylizację rzeczy w mieszkaniu oraz przewóz lodówki. Zapłaciła również opłatę za pobyt L. S. w Niepublicznym Zakładzie (...) za lipiec 147,92zł.

10 lipca 2014r. odwołująca –synowa L. S., wystąpiła z wnioskiem do organu rentowego o wypłatę niezrealizowanego świadczenia.

(akta organu rentowego, wyciąg z konta odwołującej, informacje o płatnościach za energię, czynsz najmu, dowody opłat k. 14-15,17-19, zeznania ubezpieczonej e-protokół k. 25).

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie jest niezasadne.

Problematyka niezrealizowanego świadczenia uregulowana została w art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2013r. poz. 1440), zwanej dalej ustawą emerytalną, który stanowi, że w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenie określone ustawą, świadczenie należne do dnia jej śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Ubezpieczona jako synowa L. S., nie należy do grona osób uprawnionych do renty rodzinnej po zmarłej, zgodnie z treści art. 67 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Przedmiot sporu stanowiło więc ustalenie, czy zmarła L. S. pozostawała w chwili śmierci na utrzymaniu odwołującej, a w konsekwencji, czy odwołująca ma prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia tj. emerytury za miesiąc lipiec 2014roku.

Przez użyte w przepisie art. 136 ust. 1 in fine ustawy emerytalnej pojęcie pozostawania przez zmarłego na utrzymaniu członka rodziny należy rozumieć sytuację, kiedy zmarły wystąpił z wnioskiem o przyznanie świadczenia i w ogóle go nie otrzymał lub sytuację, gdy otrzymane świadczenie zostało przyznane w najniższej wysokości, zaś koszt zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb zmarłego był znacznie wyższy niż kwota uzyskanego świadczenia. Ponadto, należy wskazać, że świadczenie pomocy, a nawet opieki nie wchodzi w zakres pojęcia "pozostawania na utrzymaniu", które ma ściśle materialne znaczenie, a jego miarą jest zapewnienie środków pieniężnych koniecznych do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb osoby pozostającej na utrzymaniu(por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia

19.01.2005r., IIIAUa (...), z dnia 22 marca 2011r., IIIAUa (...), Lex 1102954, z dnia 16 stycznia 2014r., IIIAUa 859)13, Lex 1422353).

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela przedstawione poglądy orzecznicze.

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego L. S. w okresie poprzedzającym zgon przebywała w szpitalu, a wcześniej przez 3 miesiące w Zakładzie (...). Opłaty za pobyt w tej placówce były pokrywane z emerytury L. S.. Pozostałą częścią emerytury L. S. dysponowała odwołująca. Na jej konto zresztą przelewana była emerytura L. S..

Sąd nie neguje faktu, że odwołująca pomagała swojej teściowej. Brak jest jednak podstaw do uznania, że L. S. pozostawała na utrzymaniu odwołującej, gdyż przed zgonem przebywała w Zakładzie (...), który był opłacany z jej emerytury. Nawet więc jeśli odwołująca wydatkowała własne środki na potrzeby zmarłej, to nadal nie mamy do czynienia w sprawie z pojęciem utrzymywania innej osoby. Taki stan ma miejsce w razie, gdy ubiegający się o świadczenie ponosi wydatki na utrzymanie innej osoby w wysokości przekraczającej jej własne świadczenie, a także dodatkowo poświęca swój wolny czas na pielęgnację i inne niezbędne w tym wypadku czynności.

Natomiast dochody zmarłej w pełni pozwalały na zaspokojenie podstawowych potrzeb związanych z pobyt w placówce opiekuńczej.

Zasadności odwołania nie uzasadnia argument o wydatkach związanych z uiszczeniem po śmierci L. S., opłat za jej pobyt w placówce, uiszczenie opłat czynszowych, za energie elektryczną, utylizację rzeczy z mieszkania. Po pierwsze wskazać trzeba, że jak podała odwołująca świadczenie L. S. przelewane było na konto bankowe, którego właścicielem była odwołująca. Konto to zlikwidowała 15 lipca 2014r., dając jednocześnie dyspozycję wypłaty środków na nim zgromadzonych(k.13), co oznacza, że takowe na nim były. Po wtóre zaś opłaty czynszowe, za energię i utylizację zostały dokonane już po śmierci L. S.. Tymczasem przepis art. 136 ust. 1 ustawy odczytywany ściśle nakazuje wypłatę niezrealizowanych świadczeń należnych do dnia śmierci uprawnionego, która w przypadku L. S. nastąpiła 5 lipca 2014r.

Nadto, jak to wskazano wyżej, świadczenie doraźnej pomocy, nie wchodzi w zakres pojęcia „pozostawania na utrzymaniu”.

Reasumując Sąd uznał, że odwołująca nie wykazała w toku postępowania dowodowego, że koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb zmarłej L. S. był znacznie wyższy niż kwota należnego jej świadczenia. Pobyt bowiem osoby pobierającej świadczenie emerytalne w Zakładzie (...), który w znacznym stopniu zaspokaja podstawowe potrzeby przebywającego pensjonariusza, zasadniczo wyklucza prawo członka rodziny do uzyskania niezrealizowanego świadczenia, także w przypadku dalszego przyczyniania się do utrzymania przebywającej tam osoby.

W tej sytuacji Sąd na podstawie powołanych przepisów i art. 477(14)§ 1 k.p.c. odwołanie oddalił.

SSO Beata Torbus

ZARZĄDZENIE

- 1) Odnotować,
- 2) Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć odwołującej
- 3) K.. 14 dni od wykonania lub z wpływem

K., dnia 20 listopada 2014r. SSO B. T.